

NATUUR IN SOEST

Soest gaat haar landschap in vier zones verdelen om bezoekers uit al te kwetsbare gebieden te weren. Er komen rustgebieden die ontoegankelijk zijn, delen waar je alleen met een gids in mag, gebieden met wandelpaden en recreatieve gedeelten.

◀ Op de Soester Duinen staan vliegdennen. Het grootste deel van de boom bevindt zich ondergronds. FOTO CEES WOUDA

‘Om jaloers op te zijn’

Piet van Dijk

Soest

Het idee vervangt een oudere, nog geldende zoneringsplan uit de Bosnota van 2013-2022: stille, rustige en levendige gebieden. Stil zijn daarin De Korte Duinen en De Paltz, levendig de Lange Duinen en recreatieterrein De Bergjes en rustig het Monnikenbosch. Ontoegankelijke gebieden stonden daar nog niet in; momenteel zijn alleen delen van Park Vliegbasis Soesterberg en een stukje hoogveen in het Soesterveen niet toegankelijk.

De nieuwe zoneringsplan wordt aangekondigd in het nieuwe Landschaps Ontwikkelings Plan 2019-2024 (LOP), dat de eerste versie uit 2005 vervangt. „De natuur en de cultuurhistorie maken Soest uniek en herkenbaar en dat moet zo blijven”, verwoordt wethouder Aukje Treep (GGS) het. „Sterker nog, we willen die identiteit versterken.”

De gemeente stelt, als de gemeenteraad er binnenkort mee instemt, de komende vijf jaar jaarlijks 120.000 euro beschikbaar voor versterking van natuur en landschap. Dat betekent ook dat er meer onderlinge verbindingen tussen de natuurgebieden komen én dat er een beter recreatief netwerk door die natuur komt.

Treep beseft dat wandelaars, fietsers en ruiters de Soester natuur daardoor nog meer gaan bezoeken. „We zijn een beetje de

► **Wethouder Aukje Treep: „Soest is een beetje de achtertuin van Utrecht en Amsterdam geworden.”** FOTO GEMEENTE SOEST

achtertuin geworden van Amsterdam, Utrecht en Amersfoort. Dat levert in een druk gebied als de Lange Duinen, een van de weinige gebieden waar de hond nog los mag lopen, meer drukte op. Dat is een punt van zorg.”

Pleisterplaats

Desondanks vindt Soest dat behoud van de ‘dorpse identiteit’ meehelpt aan de ontwikkeling van Soest tot een ‘pleisterplaats’ voor bezoekers. Gedacht wordt ook aan diverse entreepoorten, waarvan uit wandelen en fietsroutes beginnen. Boerderij Het Gagelgat aan de Birkstraat wordt genoemd als ideale startplek tussen bos en polder. Het is momenteel al een Toeristisch Overstap Punt.

Soest is eigenlijk al bezig met enkele aanbevelingen in het nieuwe plan. De Lizard Lane, een opengekapte boscorridor van 22 hectare tussen de vliegbasis en De Vlasakkers in Amersfoort, wordt momenteel omgewerkt tot een heidegebied. Soest wacht daarnaast op een ecologische verbinding tussen de Eem en de Birkstraat, langs de Melksteeg.

De Warmbloed Paardenfokvereniging Eemland helpt momenteel mee met het herstel van ruitersporen in de Soester bossen. Treep juicht dat toe. Soest wil ook stimuleren dat de samenleving meewerkt aan het realiseren van de natuur- en landschapsdoelen. Zo kunnen er bijdra-

gen komen voor mensen die het landschap versterken, bijvoorbeeld met een houtwal.

Zelf bepalen

Soest is een van de laatste gemeenten die nog een groot deel bosgebied, inclusief de Soesterduinen, bezit. „Daar kijken andere gemeenten jaloers naar”, zegt Treep. „Doordat wij als gemeente het natuurbeheer grotendeels in eigen hand hebben, kunnen we zelf bepalen wat we ermee willen.” Een deel van de natuur rond Soest is in handen van Natuurmonumenten (landgoed Op Hees), het Utrechts Landschap (De Paltz en de vliegbasis), verzekeraar a.s.r. (bosdeel Laag Hees) en particulieren.

Rond de Birkstraat wil Soest het landschap van rond 1900 laten terugkeren, met z’n houtsingels. De Laagte van Pijnenburg aan de westkant, rond de Jachthuislaan en de Praamgracht, is nog grotendeels als anno 1900 en daar zouden meer wandelpaden kunnen komen.

Voor het polderlandschap zijn

▲ **De Eempolder langs de Peter van den Breemerweg.**

FOTO CEES WOUDA

“**Andere gemeenten kijken jaloers naar ons omdat wij het natuurbeheer grotendeels in eigen hand hebben**

–Aukje Treep

‘zichtlijnen’ en ‘extreme openheid’ de toverwoorden. Langs de Eem en in de polder moeten zoveel mogelijk belemmeringen voor het vrije doorgang worden weggenomen. Of daarvoor meer bomen weg moeten, staat niet specifiek in het LOP vermeld. Er zouden meer recreatieve routes tussen bos en polder moeten komen. Voor de Eng geldt ook onveranderd het adagium: moet open blijven.

Over Soesterberg wordt niet veel gezegd qua landschapsversterking. Het militaire verleden en de groei kenmerken het dorp. ‘Als groene achtertuin tussen twee stedelijke gebieden met veel werkgelegenheid profiteert Soesterberg van haar ligging op de Utrechtse Heuvelrug met zijn bossen, duinen en landgoederen en goede bereikbaarheid per auto’, staat erin. Over het landgoed De Oude Tempel, dat in het vorige LOP beschermwaardig werd genoemd, staat niets. Dat komt omdat het LOP nu alleen over het buitengebied gaat, terwijl het landgoed in de bebouwde kom ligt.